

השתלמות ההמתנה

א. דור המדבר, אבי דורות ההמשך, התנסה התנשא והתעלה בניסיונות שונים, ייחודי הוא הנסיון של 'על פי השם'.

אומה שלמה, אנשים נשים וטף, נעה במדבר לעבר הארץ המובטחת, המטרה ברורה, השאיפה בוערת, ועם כל זה הדרך על פי השם, כל נסיעה וכל חנייה בהוראה מקומית, השליטה היכן נהיה ובאיזה מצב נמסרה לגבוה.

בכל פעם שחנו הוצרכו להתארגן כאילו הם חונים כעת לתקופה ארוכה, אף שיתכן ותוך שעות ספורות יקבלו הוראה לנסוע.

כל מצב שהורגלו אליו ונהנו ממנו כמו מסע לקראת היעד בספק להשתנות, כל מצב שחפצו לצאת ממנו כמו חנייה ועצירה מהיעד יכול היה להישאר לאורך זמן.

אחר שהתעלו בניסיונות אלו, לימדו אותנו, דורות ההמשך את אומנות השלכת היהב על השם, את אומנות ההשלמה עם צו הבורא, במאורעות הטבע ובציוויי תורתו.

ב. בתורה הושם הדגש על ציווי החנייה והשהייה המתמשכת, כאומה שחפצה העז ביותר היה להרבות כבוד השם, להגיע אל הארץ המובטחת, היה הקושי גדול פי כמה, דוקא בגלל שהוא נגד לכאורה את רצון השם, דוקא משום שבמבט אנושי היתה תועלת רבה יותר בהתקדמות לעבר היעד.

והם עמדו בו. על פי השם.

ג. גם בדורות הבאים גברה השאיפה לשלמות כבוד שמים, רבו התנאים והמקרים המחנים לכאורה את כל השאיפות, הממתנים את ההתקדמות של תיקון עולם במלכות ש-ד-י. ובכל זאת גברה הכניעה וכפיפת הראש למלכות שמים האמיתית, לצו הבורא בדרכיו בטבע ובהוראותיו בתורה ללא חשבונות בשר ודם. הן זוהי המשמעות העמוקה של הציפיה לגאולה של 'חכה לו' בהכנעה לצו השם.

ד. בציבור וגם ביחיד, ישנם תופעות כאלו המצוות לאדם לקחת את גורלו בידי דוקא למען כבוד שמים, התחושה הזועקת היא שלמען מטרת העל יש להניח את כל החשבונות ולהתקדם, אך אין לשכוח שמי שקבע את התפקיד הכללי, קבע גם מה יהיו הדרכים אליו בהוראותיו בתורה, וקובע גם בכל עת את הדרכים במאורעות הטבע.

במבט של זמן, אולי נוכל להבין את דרכי ההשגחה שיצרה את הנסיעה וההתקדמות דוקא על ידי העצירה והחנייה, כמו שנורא לחשוב היום על האפשרות שלא היו חונים דור המדבר על פי השם, ואולי גם לא נבין, אך מה שחשוב הוא לא ההבנה אלא ההכנעה. על פי השם.

מעוניין לקבל מאמרים בסגנון זה? K0548541508@gmail.com

אשמח לקבל תגובות והארות. אשמח אם תעביר למתעניינים. מנחם קלמן.